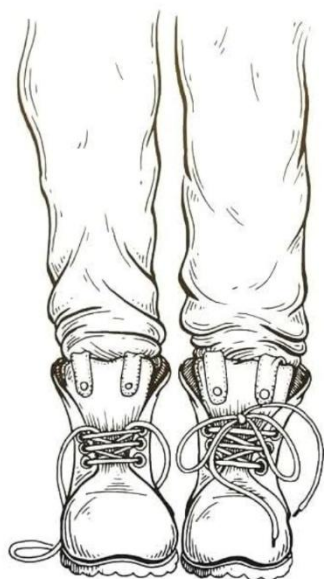

דברי חכפר

בני אדם
ונעליים:

אם הם מכאיבים לך,
הם לא במידה
שלך!

פסיכולוגיה בנובה העיניים - ברק סבר

גיליון מס. 2936 * כה תמוז תשפ"ו * 10 ביולי 2026
כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: דורית צחור dorittb1963@gmail.com

קהילה

קהילת כפר הנשיא היקרה,

השנה אנו מציינים בגאווה **78 שנים להיווסדו של כפר הנשיא.**

ביום 2 ביולי 1948, בעיצומם של ימי הקמת המדינה, הונחה כאן אבן הפינה לקהילה שלנו.

מאז חלפו 78 שנים של התיישבות, עשייה, צמיחה, התחדשות, אתגרים והישגים.

דורות של חברים, משפחות וילדים בנו כאן בית, עיצבו קהילה והטביעו את חותמם על המקום שאנחנו כל כך אוהבים.

חג המשק הוא הזדמנות לעצור לרגע, להביט בגאווה בדרך שעשינו, להוקיר את מי שהיו כאן מראשית הדרך, להודות לכל מי שפועל למען הקהילה גם היום, ולהביט קדימה בתקווה ובאמונה אל השנים הבאות.

אנחנו מאחלים לכולנו שנמשיך לשמור על הרוח המיוחדת של כפר הנשיא - רוח של ערבות הדדית, אחריות, שותפות, צמיחה ואהבת המקום.

שנדע לחגוג יחד את ההצלחות, להתמודד יחד עם האתגרים, ולהמשיך לבנות כאן קהילה חזקה, מכבדת ומאוחדת.

חג משק שמח לכולנו!

בברכה,

ליאור סייג - מנכ"ל

מיכל זנדני - מנהלת קהילה

קבוץ כפר הנשיא ד.ג. גליל עליון 1230500 | kibbutz kfar hanassi

פיקס - 04-6914017 | טל' - 04-6914901 | Tel

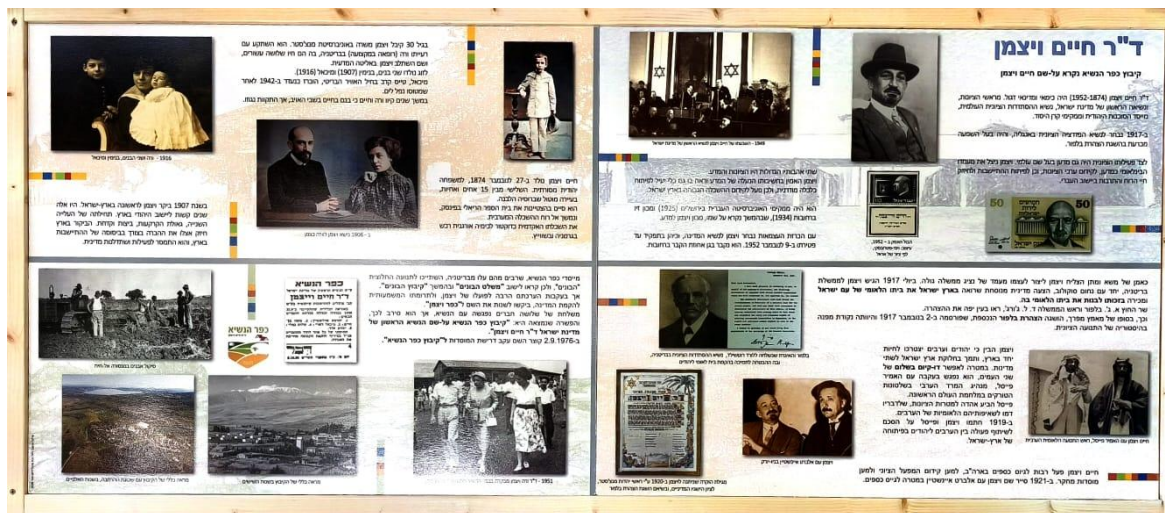
חזק המק ה-78 (יולי 2026)

"עם שאינו מכבד את עברו, ההווה שלו דל,
ועתידו לוט בערפל" (יגאל אלון)

שי לקיבוץ מהארכיון

שלט המפרט במילים ובתמונות את פועלו של
ד"ר חיים ויצמן, הנשיא הראשון של מדינת ישראל,
והקשר שלו למייסדי כפר הנשיא.

השלט עוצב ביוזמה של מיכל דדוש ורחל גינת,
ומומן מכספי התרומות של הארכיון.
המסגרת נעשתה ע"י מיכה ליפשיץ, והצביעה והתליה בעזרתו הברוכה של מורדי.

כולם מוזמנים לראותו, צמוד לדלתות הכניסה לארכיון.

חזק המק לבית כפר הנשיא!

רחל גינת, מנהלת הארכיון

אור זרוע

אור זרע לצדיק; ולישרי לב שמחה.
שמחו צדיקים ביהוה; והודו לזכר קדשו. (תהילים צ"ז)

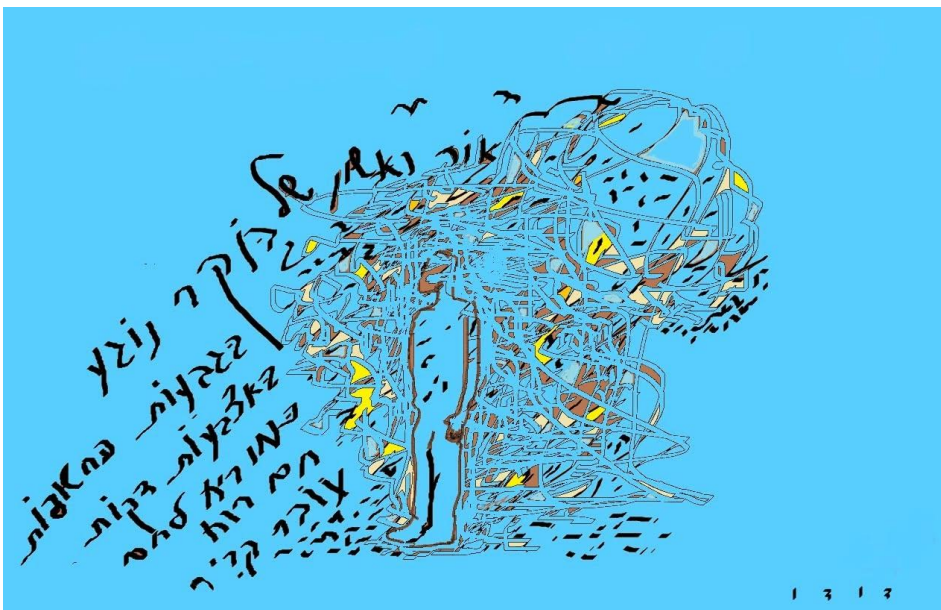
1. אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה. היהדות יודעת להיות אוניברסאלית ומרחיבה את המבט כך שכל אמירה ערכית בה תחול על כל המין האנושי. שזהו כידוע לכם אחד העקרונות המכוננים של הפילוסופיה האקזיסטנציאליסטית. אבל היא יכולה להיות גם פרטיקולארית, מתחשבת, מגעילה ומתקטנת לתפארת מדינת ישראל.
2. כמו למשל הפסוק "חביב אדם שנברא בצלם" שהרי ברור שהכוונה כאן לכל האדם משום שאדם הראשון לא היה יהודי. אך ישנם כאלה שטורחים לצמצם ולומר "חביב אדם מישראל שנברא בצלם". צרי עין שכמותם.
3. ב"ג'ואיש כרוניקל" ישן מופיע סיפור בו מגלה הפסל אברהם מלניקוב (אבא של האריה מתל-חי) על פגישה אחת מני רבות שהייתה לו עם הרב קוק האב (הראי"ה) בגלריה הלאומית לאומנות בלונדון ליד תמונה של הצייר רמברנדט.
4. בשיחה אמר הרב קוק את הדברים הבאים: "אני באמת חושב שרמברנדט היה צדיק. אתה יודע שכשראיתי לראשונה את עבודותיו של רמברנדט, הן הזכירו לי את האגדה על בריאת האור. כשאלוהים ברא את האור, הוא היה חזק כל-כך וצלול, שאדם יכול היה לראות מקצה העולם ועד סופו, אבל הקדוש ברוך הוא פחד שהרשעים ינצלו זאת. מה עשה? גנז את האור הזה לצדיקים, עד ביאת המשיח. אבל פה ושם ישנם אנשים גדולים שנתברכו וזכו לראות אותו. אני חושב שרמברנדט היה אחד מהם, והאור בתמונותיו הוא אותו אור ראשוני וטהור שיצר הקדוש ברוך הוא". כמו שנאמר בתהילים צ"ז "אור זרע לצדיק; ולישרי לב שמחה".
5. (עד היום אני עומד אל מול הסיטואציה ההזויה ההיא שבה הרב קוק עומד ביחד עם הפסל אברהם מלניקוב מול תמונה של רמברנדט הגוי ומגדיר אותו

כצדיק. וחושב בה בעת מה עומדים לעשות תלמידיו עם תפיסת עולמו ואיך ישבשו אותה כל כך עד שאחד מנכדיו הרוחניים יפסוק ש"יהודי שהורג סתם גוי לא חל עליו לא תרצח ושופך דם האדם").

6. ויש גם את האור הזה הראשון של הבוקר. שמתחיל בכל יום את היום מחדש. והוא שמור לכל מי שמתעורר מספיק בזמן כדי לחלוק בו יחד עם כל הברואים, בצלם ושלא בצלם, שהתעוררו יחדיו בחלק הזה המואר של הכדור הזה שאנו מתקיימים עליו וממנו.

אור ראשון של בוקר

אור ראשון של בֶּקֶר נֹגֵעַ
בְּגִבְעוֹת הַחֲשׁוּפוֹת בְּאַצְבָּעוֹת
דְּקוֹת כְּמוֹ רִיחַ לֶחֶם חֵם רוֹחַ
עוֹבֵר קִרִּיר שׁוֹלֵחַ צֶנֶה בְּמוֹרֵד
שָׂדֶה מִתְבַּהֵר וְהוֹלֵךְ שׁוֹלֵחַ
בְּרָעָדָה נִבְכִּי לִילָה בָּא
בְּגִזַּע אֲרָנִים טְמִירִים מְצִית
צִפּוֹר דְּרוֹר חוֹלֵף בִּיעֵף
נוֹשֵׂא תוֹלַעַת מְפַרֵּר
מִנְחָה לְהַדְלִיק זִהְרֹרִי
אור שֶׁמֶשׁ בִּהִיר וְסֹד
כְּבֵז חוֹלֵף
כְּאַבְחַת עֵלָה
נוֹשֵׂר
לֹאט
לְבָרָא
עוֹד
יוֹם
חֲדָשׁ.

במציאות החברתית פוליטית הדברים
נמצאים בשלושה מצבי צבירה: שונה,
דומה וזהה. אם המצב שונה אין צורך
להשוות. אך כאשר המצב נעשה דומה
חובה להשוות. כי כאשר הוא יהיה
זהה כבר יהיה אסור...

מונדיאל 26

נבחרת בלגיה הביסה 1:4 את ארה"ב בשלב שמינית גמר מונדיאל 2026 והדיחה אותה מהטורניר. ברבע הגמר בלגיה תפגוש את ספרד. האמריקנים הגיעו כפייבוריטים, אך קרסו ברגע האמת וכעת כל שלוש המארחות מחוץ לטורניר. פולארין באלוגון, שהרחקתו בוטלה לאחר התערבותו החצופה של נשיא ארה"ב, דונאלד טראמפ, היה חלש - כמו כל שחקני ארה"ב. דונלד טראמפ על השופט ש"הוא מפוקפק ושיש לו עבר לא טוב". שרל דה-קטלארה העלה את הבלגים ליתרון בדקה ה-9, אך האמריקנים השוו בדקה ה-31 משער של מאליק טילמן. כעבור שתי דקות דה-קטלארה החזיר את היתרון לבלגים, האנס ונאקן כבש את השלישי בדקה ה-57 ורומלו לוקאקו את הרביעי בדקה ה-93. דונלד טראמפ איים שאם הניצחון לא יוחזר לאמריקאים, ארה"ב תבטל את התקציב שהיא הקציבה למונדיאל (סתאאאם צוחקים איתכם. אבל תודו שזה הגיוני)

צייתנות

"אשמתי היא הצייתנות שלי, כניעתי לחובת השירות ולחובת השירות המלחמתי, לשבועת האמונים לדגל ולשירות.

לא רדפתי יהודים תוך תאוה ותשוקה. זאת עשתה הממשלה. הלא רק ממשלה יכולה לבצע רדיפה, אולם מעולם לא היה זה בכוחי. אני מאשים את המושלים על כי השתמשו לרעה בצייתנותי. אז נדרשה צייתנות ממש כפי שתידרש בעתיד מן הפיקודים.

את הצייתנות מעלים על נס כמידה טובה.

משום כך יותר לי לבקש להתחשב בעובדה כי אני צייתני, ולא בעובדה למי צייתני. כבר אמרתי: שכבת ההנהגה, עמה לא נמנית, נתנה את הפקודות... אומרים, כי יכול וחייב הייתי להמרות את פי הפקודה. זוהי הערכת דברים שלאחר מעשה.

בנסיבות אשר שררו אז, לא הייתה התנהגות מעין זו אפשרית. איש אף לא נהג כך. מניסיוני יודע אני, כי האפשרות, לקיומה טענו אך ורק אחרי המלחמה, להמרות פיהן של פקודות, אפשרות זו היא מעשיה לצורכי התגוננות בלבד".

אדולף אייכמן מעיד במשפטו בישראל בשנת 1961. סתם נזכרתי...

• ברכות למשפחת פלמה

למען הדיוק, לדודו ולמעין, ברכות.

מעין זכתה בהכרה, וגם בהוקרה על יוזמה שהתחילה לפני שנים רבות (יותר מעשרים, לבטח), ליוזמה הזאת קוראים "מסע ביג". קודם כל שני משפטים על השם הזה: מסע ביג, הוא המסע של בני מצווה (י"ג שנים, כלומר מסע בי"ג), שהם נעשים בוגרים (כלומר גדולים, דהיינו BIG). זהו מסעם של בני מצווה מקיבוצי הגליל העליון, כל נער בא עם אחד מהוריו, ואת המסע הם עושים כקבוצה, אבל גם כבן/בת והורה, מסע שהתכנים העיקריים שלו הם התבגרות, וקשר עם המשפחה.

שוחחתי עם מעין כדי לקבל יותר מידע על ההוקרה שקבלה המועצה האזורית גליל עליון על המפעל החינוכי הייחודי הזה. מעין המעיטה מאד בערכה שלה, ופרגנה לכל אלה שעשו במלאכה ועושים בה עד עצם היום הזה. למדתי ממנה, שמה שהתחיל באוטובוס אחד בשנה, המשיך לשלושה מסעות שנתיים, כל אחד באוטובוס אחד, והיום שלושה מסעות, בכל אחד שלושה אוטובוסים (לפני חשבוני זה למעלה מ-200 נערים, כל אחד עם הורה, ומגיעים ללמעלה מ-400 משתתפים במסע ביג בשנה. ההתפתחות מכאן, הייתה גם לכיוון של "ביגר" (BIGGER), לבוגרי י"ב העומדים לצאת מהבית, ומכאן גם לסבים וסבתות עם נכדיהם.

ממש מפעל ראוי לציון ולהוקרה.

ודודו, פתח בשבת שעברה את תערוכתו המתמודדת עם המחלה והכאב, בצירים ובשירים. זוהי התערוכה שהוצגה בגלריה במחניים שעליה כתבתי לפני כמה גיליונות. הפתיחה, אצלנו ב"לב הקיבוץ" הייתה מרגשת, הן מבחינת הנושא, התמונות והשירים, והן מבחינת הדוברים והמנגנים, והן מבחינת הצופים. לכו לראות את התערוכה, לא צריך לנסוע רחוק, אפשר להגיע ברגל.

• חג המשק – יום הולדת 78 של כפר הנשיא. ושנתיים לפני יובל השמונים של הקיבוץ.

את החג אנחנו עומדים לחגוג בפסטיבל שיימשך שלושה ימים. ברכות ותודות לוועדת התרבות ולכל המתנדבים העוסקים במלאכה.

אני מאחלת לקיבוץ כפר הנשיא חג מוצלח.

ומכיוון שבעוד שנתיים נהיה כבר ממש מבוגרים, נהיה בני שמונים, אני חושבת שזה הזמן להתחיל לחשוב על חגיגות השמונים של הקיבוץ, זה רק בעוד שנתיים, וזאת תהיה גם חגיגת יום ההולדת השמונים של המדינה.

אחד הדברים החשובים שיש לעשות כבר כרגע, זה לקבוע את תאריך החגיגה, על מנת שכולנו, אלה שבקיבוץ ואלה שאינם כאן, ואינם בארץ נוכל להיערך להזמנת כרטיס טיסה לאותה החגיגה.

אני מרשה לעצמי להציע את יום שישי **7.7.2028** כחג יובל השמונים של הקיבוץ. ואני מקווה לזכות ולהגיע לתאריך זה.

• זיכרונות מהמונדיאל

לפני 48 שנים התקיימו משחקי המונדיאל.

באותה השנה הייתי מרכזת התרבות של הקיבוץ.

באותה השנה הייתי בהריון (עם חדוה ואופירה).

בחודש האחרון של ההריון הייתי מאושפזת בבית החולים בצפת.

אבל לפני שארזתי את התיק ועברתי דירה למחלקת היולדות, החלטתי שאת המונדיאל חייבים לראות בצוותא. אין כמו חוויית היחד כשצופים במשחקי כדורגל. אבל איך מושכים את החברים למועדון, כאשר לכל אחד היה מכשיר טלוויזיה בבית, ואפשר היה לראות את המשחקים, כל אחד בביתו? הפתרון היה עניין של צבע. בכפר הנשיא עדיין לא היו מכשירי טלוויזיה בצבע, היו רק בשחור לבן. ולכן, החלטתי לשכור למשך החודש של המונדיאל מכשיר טלוויזיה צבעוני, ולהעמיד אותו במועדון.

אחר כך כבר לא ראיתי את המשחקים, ראיתי רק רופאים ואחיות. אבל סיפרו לי שהמועדון היה כל ערב מלא בקהל שבא לצפות במשחקים בצבע ובעיקר בצוותא!

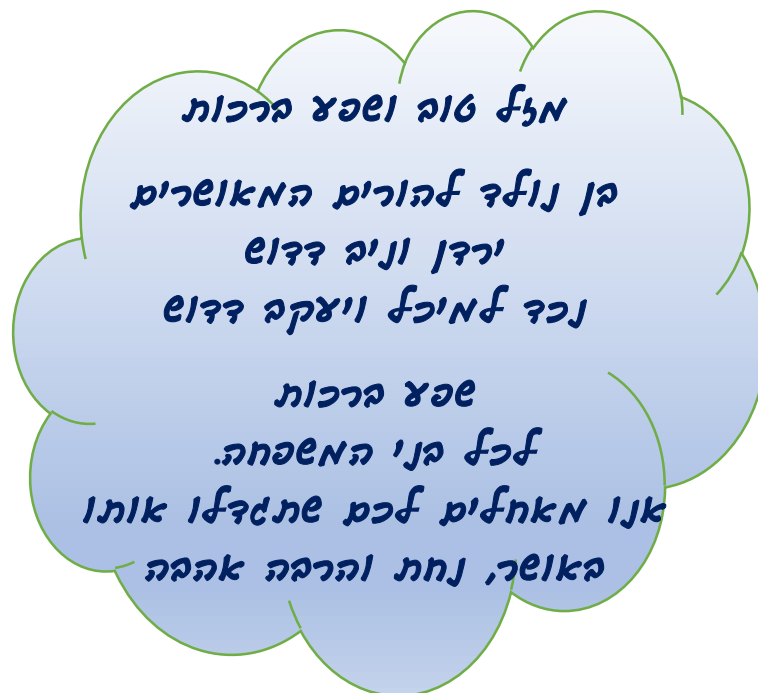
חלפו שנים, ושוב התקיימו משחקי גביע העולם. ערב אחד חזרתי מהעבודה הביתה מאוחר. הקיבוץ היה שקט מאד, ואני הולכת במדרכה שקועה בענייני פתאום, מתוך השקט העמוק, שמעתי צרחה נוראית מאחד הבתים. הייתי בטוחה שקרה שם מקרה נורא, אבל הצעקה לא חזרה על עצמה, ומכיוון שלא יכולתי לזהות את הבית שממנו בקעה הצעקה, ולא ראיתי שאני יכולה להביא תועלת, הרגעתי את הנשימה והמשכתי ללכת.

רק למחרת שמעתי בחדשות על "הגול שלא היה", על ההחמצה הנוראה באותו המשחק, והבנתי שזעקת האימים של הלילה הייתה של צופה מאוכזב...

בינתיים, במונדיאל 2026 עדיין לא צפיתי במשחקים, אולי אצפה במשחקים של חצי הגמר והגמר, אולי. אני אפילו לא מהמרת על המדינה שתזכה בגביע העולם. מקובל לומר שמשחק כדורגל משחקים 90 דקות ובסוף גרמניה מנצחת, אבל הפעם זאת לא תהיה גרמניה, עד כדי כך מגיעה ההתמצאות שלי בכדורגל.

לילה טוב ושבת שלום בית כפר הנשיא

תמר וולפין

פִּינֶת הַהֶנְצָחָה / דוד אלמן

יְהִי זְכוֹר בְּרוּךְ

גוסטי ריפקינד ז"ל - (10/3/2010 - 21/3/1926)

גוסטי הגיעה לאנגליה ב"קינדר-טרנספורט" שם עברה מספר מקומות כגון חוות אדר, חוות הוגלי וגורז-ליו. לארץ הגיעה בעליה ב באניה "יגור".
במנסורה הייתה האקונומית באקונומיה שבין אבני הבזלת. הייתה אקונומית שנים רבות גם בכפר הנשיא.
גוסטי, שקטה וצנועה, גם היא מאותם מייסדי הקיבוץ שהשאירו חותמם במעשים ופחות בדיבורים.
גוסטי, את בהחלט תזכרי בתולדות ימי כפר הנשיא!

<https://khbbm1.wixsite.com/2010-02>

הביא דוד אלמן - פניות כלשהם הפנו אלי - רק לא בטלפון (בעיית שמיעה)

10.7 סיגל פרינץ

שקד פרנק אדלשטיין

11.7 ג'ייסון פרלסון – 90

אשר איילון

12.7 דוד אלמן

ענווה לובש בן זאב

יהלי יודאיקין

13.7 מיכי חייט

שיפי מתתיהו

איראן סוקל

אמה ליפשיץ

14.7 הרולד ואלך

ליאור פרינץ

ג'ורג'יה זלצמן

שוהם מושקוביץ

15.7 משה גרשמן

16.7 זיו נוי

אוריה יודאיקין

סיפור לשבת

יום אחד, אישה צעירה הלכה לדבר עם הרב שלה ואמרה: "לפני שנתיים, אתה ערכת את טקס החתונה שלנו. היום, אני צריכה שתעזור לי להתגרש. אני לא יכולה לחיות עם בעלי יותר".

"מה הסיבה שאת רוצה לסיים את הנישואים?" שאל הרב בעדינות.

האישה נאנחה והסבירה, "בעלים של נשים אחרות חוזרים הביתה בזמן. שלי תמיד נשאר עד מאוחר, אין לי מושג איפה. בגלל זה, אנחנו נקלעים לריב גדול כל יום".

מופתע, שאל הרב, "האם זו באמת הסיבה היחידה?"

"כן, היא ענתה, "אני מסרבת לחיות עם גבר שיש לו אופי כל כך פגום".

"טוב, אני אנסה לעזור לך", אמר הרב, "אבל יש תנאי אחד. תחזרי הביתה, תאפי כיכר לחם גדולה וטעימה, ותביאי לי אותה לקראת שבת. אבל אני נותן לך הנחייה אחת ברורה: כשאת אופה אותה, את לא יכולה להשתמש בשום מרכיב מהבית שלך. את חייבת לבקש מהשכנים שלך את הקמח, המלח, השמרים, הסוכר והמים. ואת חייבת להסביר לכל אחד מהם בדיוק למה את מבקשת את זה".

האישה הלכה הביתה, חושבת שזה מוזר, אבל נחושה לסיים עם זה.

היא ניגשה לעבודה. דפקה על דלתה של שכנתה הראשונה ושאלה:

"אפשר בבקשה לקבל ממך קצת מים?"

השכנה הביטה בה, מבולבלת.

"מה קרה, ניתקו לך את המים? אין לך שום בקבוקים ברזרבה?"

"יש לנו מים", הסבירה האישה. "אבל הלכתי לרב להתלונן על בעלי ולבקש גירושין. הוא נתן לי משימה..."

ברגע שסיימה להסביר, השכנה נאנחה אנחה כבדה.

"אוי, מותק, אילו רק ידעת איך בעלי מתנהג!" והיא פתחה בנאום ארוך, מתלוננת על נישואיה שלה.

לאחר מכן, האישה ניגשה לשכנה אחרת לבקש כף מלח.

"נגמר לך לגמרי המלח שאת מבקשת רק כף אחת?" שאלה השכנה.

"לא, יש לנו מלח", אמרה האישה. "אבל אני מתגרשת בגלל בעלי, והרב אמר לי..."

עוד לפני שהספיקה לסיים את המשפט, השכנה התנשפה.

"הו, אילו רק ידעת עם איזה סוג של גבר אני מתמודדת!" והיא מיד התחילה לפרוק את פגמיו של בעלה.

וכך זה המשיך.

לא משנה על איזה דלת דפקה האישה, לכל שכנה היה הר של תלונות על בן זוגה.

לבסוף, היא סיימה לאפות את כיכר הלחם הגדולה והטעימה. היא לקחה אותה לרב, ואמרה, "תודה לך, רבי. בבקשה תיהנה מהלחם הזה עם משפחתך. אבל תשכח מהבקשה שלי להתגרש".

הרב חי"ך. "למה שינוי הלב הפתאומי, בתי?"

האישה חייכה בחזרה, בענווה.

"מסתבר שבהשוואה לכולם, בעלי הוא למעשה הבחור הכי טוב שיש".

קל להתמקד בפגמים בחיינו שלנו, מתוך הנחה שאצל האחרים הכול מושלם.

אבל ברגע שאנחנו מסתכלים מעבר לפסאדה החיצונית המטופחת של שכנינו, אנחנו מבינים שכל אחד נושא את החבילה השקטה שלו.

לפני שתבקשו לזרוק את מה שיש לכם, קחו צעד אחורה והסתכלו על התמונה הגדולה. ייתכן שמה שיש בידכם הוא הרע במיעוטו. הכרת תודה, גם על מה שלא מושלם, היא בחירה שיכולה לשנות את כל המציאות שלכם.

עיבוד מאנגלית לעברית – חמדה גלעד